

НЕПОТПИСАНА ПОНУДА КОД УГОВОРА О КРЕДИТУ

Иако образац понуде прописан Одлуком о условима и начину обрачуна ефективне каматне стопе и изгледу и садржини обрасца који се уручује кориснику (Сл. гл. РС бр. 65/2011 и 62/2018) не садржи као обавезан потпис корисника кредита, без потписивања понуде, односно достављања другог доказа да је понуда и уручена кориснику кредита, тужена није доказала да је постојала предуговорна фаза пре закључења предметног уговора, односно да је тужиоца пре закључења уговора обавестила о трошковима које ће сносити у случају закључења уговора и то на прописаном обрасцу који мора да садржи јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита.

Образложење: Према првостепеном утврђењу парничне странке су 19. априла 2018. године закључиле Уговор о кредиту, којим је тужена одобрила тужиоцу кредит у износу од 1.600.000,00 динара, са периодом отплате од 108 месеци, у коме је у члану 9 став 1 тачака 1 одређена обавеза корисника кредита на плаћање накнаде за обраду кредита која је једнократна и износи 0,75% од износа одобрених средстава. Пре закључења уговора састављен је и образац Понуде који садржи исте податке о финансијским обавезама корисника кредита тј. плаћању трошкова кредита, али наведена понуда не садржи потпис корисника кредита. На наведене околности је тужилац у току поступка и указивао, наводећи да је у конкретном случају изостала предуговорна фаза и да му понуда није уручена, али тужена је остала пасивна и није пружила други доказ на околности уручења понуде за закључење уговора, већ се позивала на уредност понуде. Према налажењу другостепеног суда из понуде која је приложена у спису и других изведених и предложених доказа не проистиче да је банка исту уручила тужиоцу, као што је обавезна сагласно члану 17 став 1 Закона о заштити корисника финансијских услуга и тачке 12 Одлуке о условима и начину обрачуна ефективне каматне стопе и изгледу и садржини обрасца који се уручује кориснику (Сл. гл. РС бр. 65/2011 и 62/2018), тако да је применом правила о терету доказивања у смислу члана 231 став 3 ЗПП-а утврђено да тужена у предуговорној фази није информисала тужиоца да ће у случају закључења уговора бити у обавези да плати туженој предметну накнаду у наведеној висини, нити га је упознала са обрачунатом ефективном каматном стопом. Тужена је била дужна да пружи доказ да је понуда и уручена кориснику кредита, а не само да достави образац понуде без потписа тужиоца. Наиме, иако образац понуде прописан наведеном одлуком НБС не садржи као обавезан потпис корисника кредита, без потписивања понуде, односно достављања другог доказа да је понуда и уручена кориснику кредита, тужена није доказала да је постојала предуговорна фаза пре закључења предметног уговора, односно да је тужиоца пре закључења уговора обавестила о трошковима које ће сносити у случају закључења уговора и то на прописаном обрасцу који мора да садржи јасне и недвосмислене податке о трошковима кредита, сагласно одредбама члана 43 и 44 став 1 Закона о банкама (Сл. гл. РС број 107/2005, 91/2010 и 14/2015), као и чланом 5 тачка 3 Закона о заштити корисника финансијских услуга (Сл. гл. РС број 36/2011 и 139/2014), чланом 17 став 1, 4 и 11 истог Закона, као и тачком 12 и 13 Одлуке о условима и начину обрачуна ефективне каматне стопе и изгледу и садржини обрасца који се уручује кориснику (Сл. гл. РС број 65/2011 и 62/2018).

(Пресуда Вишег суда у Сомбору број Гж. 1751/23 од 21. марта 2024. године)